

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשְׁת יִתְרוּ

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך י - חלק י"ב

קונטרס 282

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּית מִן גְּלִיתָא בְּרַחְמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כַּמָּה זַכָּאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּהַיְי תְּלָתָא,
וְזַכָּאָה חוֹלְקֵנָא לְעֵלְמָא דְּאֵתִי בְּגִין דָּא. נֶפֶק
קָלָא תְּנַיִינוֹת וְאָמַר, (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּינִי
אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם. קָמוּ וְאִזְלוּ. בְּכָל אֶתֶר דִּהוּ
מִסְתַּבְּלֵי סְלִיק רִיחִין. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁמַע מִינָהּ,
דְּעֵלְמָא מִתְבָּרַךְ בְּגִינוּ. וְהוּוּ גַהְרִין אֲנַפּוּי דְכְּלָהוּ, וְלֹא
הוּוּ יְכָלִין בְּנֵי עֵלְמָא לְאַסְתַּבְּלָא בְּהוּ.

תְּאֵנָא, עֲשֶׂרָה עָאלוּ, וְשִׁבַע נֶפְקוּ, וְהוּוּ חֲדֵי רַבִּי
שְׁמַעוֹן. וְרַבִּי אָבָא עֲצִיב. יוֹמָא חַד הָוָה יְתִיב
רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי אָבָא עֲמִיָה, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מְלָה,
וְחֲמוּ לְאֵלִין תְּלָתָא דִּהוּוּ מֵיִיתִין לְהוֹן מְלֵאכִין עֲלֵאִין,

ספר מאורות הזהר

ובתוכם השל"ה הקדוש והפלי יקר זי"ע, שספר הזה הוא המורה והמדריך להמתחילים
לעלות אל הר ד' ולזכות על ידו לכנס לפני ולפנים אל הקדש פנימה באתר גגזיא
דמלקא, וזה השער לד' צדיקים יבואו בו, והוא סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה.
*1. הגם שראשו מגיע לשמי שמים העליונים בגבהי מרומים עד אין שעור וערך
נעלה ונשגב, בכל זאת התחלתו הוא פסלם מצב ארצה, ויכולין ממש אפלו בכחינת
ארץ, מדרגה שפלה להתחיל לעלות וללמד בו כמו השתמשות של כל סלם שהשלב
התחתון של הסלם הוא סמוך למש לארץ ויכולין להתחיל לעלות עליו, ואחר כך
עולין ממדרגה למדרגה עד הגבה למעלה מעלה עד שמי רום המעלות (וזה נרמז
ליעקב אבינו עליו השלום בחלום שאפלו בכחינת יעקב עקב י', עם כל זה יש בכח

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... פב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

וּמְחַזְיִין לְהוּ גְּנִיזִין וְאֲדָרִין דְּלַעֲיָלָא, בְּגִין יְקָרָא דְלַהוּן.
וְהוּ עֵיילי לון בְּטוּרֵי דְאַפְרָסְמוֹנָא דְכָּיָא. נַח דַּעֲתִיָּה
דְּרַבֵּי אָבָא.

תַּאנָּא, מַהֲהוּא יוֹמָא לָא אַעְדוּ חֲבַרְיָא מִבֵּי רַבֵּי
שְׁמַעוֹן. וְכַד הָוָה רַבֵּי שְׁמַעוֹן מְגַלָּה רְזוּן, לָא
מִשְׁתַּבְּחִין תַּמָּן אָלָא אֵינוֹן. וְהָוָה קֹארי לְהוּ רַבֵּי
שְׁמַעוֹן, שְׁבַעָה אָנָן עֵינֵי יֵי. דְכָתִיב, (זְכַרְיָה ד) שְׁבַעָה
אֵלָה עֵינֵי יֵי וְעָלָן אֲתָמַר. אָמַר רַבֵּי אָבָא, אָנָן שִׁיתָא
בוֹצִינֵי, דִּנְהֲרָאן מִשְׁבִּיעָאָה. אַנְתָּ הוּא שְׁבִיעָאָה דְכָלָא.
דְּהָא לִית קִיּוּמָא לְשִׁיתָא, בַּר מִשְׁבִּיעָאָה. דְּכָלָא תְּלִי
בְּשִׁבְעָאָה. רַבֵּי יְהוּדָה קֹארי לִיה שַׁבַּת, דְּכָלְהוּ שִׁיתָא

ספר מאורות הזהר

זַרְעוּ שֶׁל יַעֲקֹב לְזָכוֹת לְמַדְרַגּוֹת רַמּוֹת וּגְבוּהוֹת יְרוּם וְנִשְׂא וְכוּ'. כִּי רֹאשׁוֹ שֶׁל הַסֵּלֶם
מִגִּיעַ הַשְּׁמַיְמָה.

ז. הַנְּנִי בְּטוֹחַ בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁתִּזְכֶּה לְתַרְוִיחַ רְנָחִים וְרוּחַנִיִּים גְּדוֹלִים עֲצוּמִים,
וְתַבִּין וְתַרְגִּישׁ דְּבָרֵי קִדְשׁוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַחֲסִיד דּוֹד עָלָיו הַשְּׁלוֹם, טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ
מֵאֵלֶּפֶי זָהָב וְכֶסֶף, הַנְּחַמְדִּים מִזָּהָב וּמִפָּז רַב, וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנִפְתַּת צוֹפִים, כִּי עַל יְדֵי
לְמוּדֵי קִדְשׁ הַלְזָה תִּרְאֶה בְּעֵין פְּקִיחָא כִּי הַדְּבָרִים הַמָּה אָמַת, גַּם פְּשוּט כִּפְשׁוּטוֹ, כִּי
תִּזְכֶּה בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי עֲמֻקּוֹת וּמִתִּיקוֹת לְמוּדֵי קִדְשׁ הַלְלוֹ לְהַרְגִּישׁ מִמֶּשׁ
בְּמֵלֹא מוֹכֵן הַמְּלָה טַעַם מִתּוֹק הַרְבֵּה יוֹתֵר מִדְּבַשׁ, בְּקִיּוּם תוֹרָה וּמִצְוֹת וּבְעֶסֶק וְלְמוּד
תוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי תִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיָּה תְּדַשָּׁה, עִם הַשְּׂגָה תְּדַשָּׁה, גְּבוּהַ רְמָה וְנִשְׂאָה.

דְּשׁוּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּבַר נָשׁ, וְסִדֵּר לִזְוִן בְּאֶצְבָּעֵן לְבַר וּלְגוֹ, וּבִהְהוּא כ"ף.

וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא כַּד בְּרָא לִיהּ לְבַר נָשׁ, סִדֵּר בֵּיהּ, כָּל דִּיוקְנִין דְּרִזִּין עֲלָאִין, דְּעֲלָמָא דְלַעֲיִלָא, וְכָל דִּיוקְנִין דְּרִזִּין תַּתְּאִין, דְּעֲלָמָא דַּלְתַּתְּא, וְכֻלָּא מִתְחַקְקָא כְּבַר נָשׁ, דְּאִיהוּ קְאִים בְּצֻלָּם אֱלֹהִים, בְּגִין דְּאִקְרִי יִצִּיר כ"ף.

וְרָזָא דְכ"ף, דְּאֵת דָּא דְּאִקְרִי כ"ף, דְּכַתִּיב, (בראשית א) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצֻלְמוֹ, דָּא אִיהוּ רָזָא דְּאֵת כ"ף. אֵת דָּא, אִית בֵּיהּ רִזִּין עֲלָאִין, וְדִיוקְנִין עֲלָאִין. בְּהַאי כ"ף תְּלִיזִין עֶשֶׂר אַמִּירָן מִמִּינָא וּמִשְׁמָאֲלָא, חֲמֵשׁ מִמִּינָא, וְחֲמֵשׁ מִשְׁמָאֲלָא, וְאִינוּן חַד בְּרָזָא חֲדָא.

(תנינן כתיב (יחזקאל כא) וְגַם אָנֹכִי אִכָּה כְּפִי אֶל כְּפִי, דְּלִחֻוּ דָּא עִם דָּא כְּפִלְוֹנְתָא וְסִתְלִקוּ כְּרַבָּאן מִעֲלָמָא, חֻוּלִיל וְנֹאוּתָא דְּיִשְׂרָאֵל אֲתוּחִיבִית לְעַמּוּן. כַּד מִתְחַבְּרִין כְּחֲדָא, כְּתִיב, (במדבר ז) כֹּה אֲחַת עֶשְׂרֵה וָחֵב מִלֶּאֱהָ קִמְרַת רִמּוֹ לְחַבְּוּרָא חֲדָא.) וְכַד הוּוּ בְּחַבְּוּרָא חֲדָא, כְּתִיב, וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצֻלְמוֹ וּגּוֹ. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים (את האדם) דָּא סְלִיקוּ דְּמַחְשְׁבָה בְּרָזָא פְּנִימָאָה. אֵת הָאָדָם: רָזָא דְּכַר וְנוֹקְבָא כְּחֲדָא, בְּצֻלָּם אֱלֹהִים רָזָא דְכָף (אחרא).

כַּד אֲתַבְּרִי אָדָם, מַה כְּתִיב, בֵּיהּ, (איוב י) עוֹר וּבָשָׂר תְּלַבְּשֵׁנִי (דף ע"ו ע"א) וּגּוֹ. אִי הָכִי הָאָדָם מַהוּ. אִי תִימָא, דְּאִינוּ אֵלָא עוֹר וּבָשָׂר וְעֲצָמוֹת וְגִידִים, לָאוּ הָכִי, דְּהָא וְדָאִי הָאָדָם לָאו אִיהוּ אֵלָא נִשְׁמָתָא. וְאֵלִין דְּקָאֵמַר עוֹר וּבָשָׂר עֲצָמוֹת וְגִידִים, כְּלָהוּ לָא הוּוּ אֵלָא מְלַבוּשָׁא בְּלַחֻדוּי, מְאֲנִין אִינוּן דְּבַר נָשׁ, וְלָאוּ אִינוּן אָדָם. וְכַד הָאִי אָדָם אֲסִתְלֵק, אֲתַפְּשֵׁט מְאֲנוּן מְאֲנִין דְּקָא לְבִישׁ.

עוֹר דְּאֲתַלְבֵּשׁ בֵּיהּ בַּר נָשׁ. וְכָל אִינוּן עֲצָמוֹת וְגִידִים, כְּלָהוּ בְּרָזָא דְּחַכְמָתָא עֲלָאָה כְּגוֹנָא דְלַעֲיִלָא. עוֹר כְּגוֹנָא דְלַעֲיִלָא, כְּמָה דְּאוּלִּיף מִר, בְּאִינוּן יְרִיעוֹת, דְּכַתִּיב, (תהלים קד) נוֹטָה שָׁמַיִם כִּירִיעָה. (שמות כה) עוֹרוֹת אֱלִים מְאָדָּמִים וְעוֹרוֹת תְּחָשִׁים. אִינוּן מְלַבוּשֵׁין דְלַעֲיִלָא, דְּמִסְכְּכִי לְמְלַבוּשָׁא, אֲתַפְּשֵׁטוּתָא דְשָׁמַיִם, דְּאִיהוּ מְלַבוּשָׁא דְלְבַר. יְרִיעוֹת אִינוּן מְלַבוּשָׁא דְלְגוֹ, וְאִיהוּ קְרוּמָא דְסַכִּיף עַל בִּשְׂרָא.

עֲצָמוֹת וְגִידִים, אִינוּן רְתִיכִין, וְכָל אִינוּן חֲיִילִין, דְּקִיִּימִין לְגוֹ. וְכְלָהוּ מְלַבוּשֵׁין לְפְנִימָאָה, רָזָא דְאָדָם עֲלָאָה, דְּאִיהוּ פְּנִימָאָה. אוּף הָכִי רָזָא לְתַתְּא, אָדָם אִיהוּ פְּנִימָאָה לְגוֹ. מְלַבוּשֵׁין דִּילִיהּ כְּגוֹנָא דְלַעֲיִלָא. עֲצָמוֹת וְגִידִין, כְּגוֹנָא דְקָאֵמַרְן בְּאִינוּן רְתִיכִין וּמִשְׁרִיָּין. בָּשָׂר אִיהוּ סַכִּיף עַל אִינוּן מִשְׁרִיָּין וְרְתִיכִין, וְקִיִּימָא לְבַר, וְדָא רָזָא דְאֲתַמְשְׁכָא (לסרא) אַחְרָא. עוֹר דְּסַכִּיף עַל כְּלָא, דָּא אִיהוּ כְּגוֹנָא דְאִינוּן

רְקִיעֵינָ, דְּסָכִיכוּ עַל כִּלְאֵי. וְכִלְהוּ מִלְבוּשֵׁינָ לְאַתְלַבְּשָׁא בְּהוּ. פְּנִימָאָה דְלָגוּ
רְזָא דְאָדָם. וְכִלְאֵי רְזָא, לְתַתָּא כְּגוּוּנָא דְלַעֲיִלָּא. וְעַל דָּא וַיְבָרָא אֱלֹקִים אֶת
הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹקִים, (תרי"א אלהים תבא חו"ד כלפי דבר וחד כלפי נוקבא) וְרְזָא דְאָדָם
לְתַתָּא כִּלְאֵי אִיהוּ בְּרְזָא דְלַעֲיִלָּא.

בְּהַאי רְקִיעָא דְלַעֲיִלָּא, דְּמִסְפָּף עַל כִּלְאֵי, אֶתְרַשִּׁימוּ בֵּיהּ רְשִׁימִין,
לְאַתְחַזְּאָה וּלְמַנְדַּע בְּאִינוּן רְשִׁימִין, דְּאַתְקַבִּיעוּ בֵּיהּ מַלְיָן וְרִזִּין
סְתִימִין. וְאִינוּן רְשִׁימִין דְּפִכְכְּבִיא וּמְזִלִי, דְּאַתְרַשִּׁימוּ וְאַתְקַבִּיעוּ בְּהַאי
רְקִיעָא, דְּסָכִיף לְבַר. אוּף הָכִי עוֹר, דְּאִיהוּ סְפוּכָא לְבַר פְּבַר נֶשׁ, דְּאִיהוּ
רְקִיעָא דְּסָכִיף עַל כִּלְאֵי, אִית בֵּיהּ רְשִׁימִין וְשִׁרְטוּטִין, וְאִינוּן פִּכְכְּבִיא וּמְזִלִי
דְּהַאי עוֹר. לְאַתְחַזְּאָה בְּהוּ, וּלְמַנְדַּע בְּהוּ, מַלְיָן וְרִזִּין סְתִימִין, בְּפִכְכְּבִיא
וּמְזִלִיא, לַעֲיִינָא בְּהוּ חִפְיָמִי לְבָא, וּלְאַסְתְּפִלְתָּא בְּהוּ לְמַנְדַּע אֶסְתְּפִלְתָּא
בְּאַנְפִּין, בְּרִזִּין דְּקְאָמְרָן, וְרְזָא דָא, (ישעיה מז) הוֹבְרִי שְׁמַיִם חַחוּזִים בְּפִכְכְּבִים.
וְדָא אִיהוּ, פַּד אִינוּן נְהִירִין וְקִימִין, בְּלֵא רֹגְזָא. בְּזַמְנָא דְּרוּגְזָא שְׁלֻטָא
עֲלֵיהּ דְּבַר נֶשׁ, דִּינָא אַחְרָא אֶתְמַסֵּר לְמַנְדַּע בֵּיהּ. בְּמָה דְלֵא אֶתְיִיחֵיב
לְשִׁלְטָאָה, לְמַנְדַּע בְּזַמְנָא דְּעִינָא (נ"א דדינא) שְׁלֻטָא בְּרִקִיעָא.

אַבְרָ אֶסְתְּפִלְתָּא דְאַנְפִּין עַל אַרְחָ קְשׁוּט, בְּשַׁעְתָּא דְאַנְפִּין נְהִירִין, וְקִימָא
בַּר נֶשׁ עַל קִימָא, וְאִינוּן רְשִׁימִין אֶתְחַזְּוּן בְּאַרְחָ קְשׁוּט, דְּכִדִּין
בְּהַהוּא אֶסְתְּפִלְתָּא יְכִיל לְאַתְדַּנָּא עַל בְּרִייהּ יְתִיר, וְאַף עַל גַּב דְּבַכְלָא כָּל
אִינוּן חִפְיָמִין יְכִלִּין לְאַסְתְּפִלְתָּא.

שְׁרַטוּטִי דִּין וְשִׁרְטוּטִי אַצְבָּעָאן, לָגוּ, כִּלְהוּ קִימִין בְּרִזִּין אַתְרַנִּין, לְמַנְדַּע
בְּמַלְיָן סְתִימִין. וְאַלִּין אִינוּן כְּכַבִּיא, דְּנְהִירִין לְאַסְתְּפִלְתָּא גּוּ מְזִלִי,
בְּטַסִּירִין עֲלֵאִין.

אַצְבָּעָאן קִימִי בְּרִזִּין עֲלֵאִין. טוּפְרִי אַצְבָּעָאן, דְּקִימִין דְּחַפְּזָן, לְבַר, הוּא
אוּקְמוּהָ בְּאִינוּן רִזִּין, דְּהוּוּ פְּנִים דְּלְבַר, וּבְהוּ אִית רִזִּין, לְאִינוּן
חֲרָשִׁין, דְּמִסְתְּכְּלִי בְּטוּפְרִי, בְּנְהִירוּ דְּמִלְהָ אַחְרָא, דְּשִׁלְטָא בְּהוּ, וְאִינוּן
חֲרָשִׁין קָא מְסַאֲבִי לְהַהוּא אַתְר.

בְּטוּפְרִין אִית זְמַנִּין, דְּנְהִירִין בְּהוּ כְּכַבִּין חַוּוּרִין דְּקִיקִין, וְאַלִּין אִינוּן
כְּתוּלְדָה דְּטְלוּפְחִין, וְאִינוּן שְׁקִיעֵין כְּהַאי מְסַמְרָא עַל לוּחָא.
וְלֵאוּ אִינוּן כְּאִינוּן חַוּוּרִין אַתְרַנִּין דְּלֵא שְׁקִיעֵין, אֶלָּא דְּקִימִין לַעֲיִלָּא. בְּהַגִּי
דְּלֵא שְׁקִיעֵין, לִית בְּהוּ מְמַשָּׂא. אָבַל תְּגִי דְּשְׁקִיעֵין חַוּוּרִין כְּתוּלְדָה
דְּטְלוּפְחִין אִית בְּהוּ מְמַשָּׂא, וְאִית סִימְנָא טְבָא לִיָּה לְבַר נֶשׁ בְּחָדוּ (נ"א בְּהוּ)
וַיַּצְלַח בְּהַהוּא זְמַנָּא. אוּ גִזְרָה אַתְגְּזֹר עֲלֵיהּ וְאַשְׁתַּזִּיב מִיָּנָה.

שְׁרַטוּטִי דִּין בְּרִזִּין עֲלֵאִין, (דף ע"ו ע"ב) (שְׁרַטוּטִין) בְּאַצְבָּעָן לָגוּ. בְּיָדִין שְׁרַטוּטִין

בְּרַבְרֵינִי, שְׁרָטוּטִין זְעִירִין דְּקִיקִין עֲלָאִין בִּימִינָא. בְּאִינוּן אֲצַבְעָאן דְּבָהוּ
שְׁרָטוּטִין זְעִירִין. בְּאֲצַבְעָא זְעִירָא דִּימִינָא, אֵית רְשִׁימִין דְּקִיקִין. אֲצַבְעָא
דָּא, קְיִימָא תְדִיר עַל עוֹבְדִין דְּבִסְטֵר אַחְרָא.

בְּהָא אֲצַבְעָא קְיִימִין שְׁרָטוּטִין, אִינוּן דְּאֲצַבְעָא אַתְּכִפִּיל בְּהוּ. הֲנִי לָאו
אִינוּן לְאִסְתַּפְּלָא, אֲלֵא אִי אַתּוּסְפִין בִּיה. אִי אַתּוּסְפִין תְּרִין אוּחְרַנִּין,
עַל הֵהוּא שְׁרָטוּטָא דְּאַתְכִפִּיל בְּהוּ. אַרְחָא לָא אֲזִדְמִן לִיה. וְאִי יַעֲבֹד לָא
יִצְלַח.

בַּר אִי קְיִימִין בְּאַרְפָּא, בִּין רְשִׁימָא לְרְשִׁימָא, בְּזִמְנָא דִּיתְמַשְׁדַּ מְשָׂכָא
לְאַחֻרָא, וְאַשְׁתָּארוּ אִינוּן רְשִׁימִין דְּאַשְׁתְּמוּדְעִין. הָאִי יִצְלַח בְּאַרְחָא.
וְסִימִין דָּא, תְּלַת תְּלַת בְּפוּתִיא. וְאַרְבַּע בְּאַרְפָּא. וְרִזָּא דָּא ז' מֵאַתְוּוֹן זְעִירִין.
רְשִׁימָא חַד בְּאַרְפָּא, וְתְרִין תְּרִין בְּפוּתִיא. מְאַרְחָא, יִשְׁמַע מְלִין בְּזִמְן קְרִיב,
וְלִית לִיה בְּהוּ תוֹעֲלִתָּא. אַרְבַּע רְשִׁימִין בְּאַרְפָּא, וְד' רְשִׁימִין
בְּפוּתִיא, אַרְחָא אֲזִדְמִן לִיה בְּטֵרַח בְּאַרְחָ סְגִי, וְלִסּוּפָא לְתוֹעֲלִתִּיה. וְרִזָּא
דָּא ז' מֵאַתְוּוֹן אֲמַצְעִיין, דְּבִין זְעִירִין וּרְבִרְבִין.

חֲמִישׁ זְעִירִין רְשִׁימִין בְּפוּתִיא לְתַתָּא, וְאַרְבַּע בְּפוּתִיא לְעִילָא, וְאַרְבַּע
בְּאַרְפָּא. נְיִיחָא לִיה בְּבִיתִיה, וְעֲצֵלָא אִיהוּ. וְאַרְחָא הוּת מְתַתְקִנָּא
קְמִייה, וְלֵא בְּעִי לְמַעֲבַד. וְאִי יַעֲבֹד, יִצְלַח בְּהוּא אַרְחָא, אֲבָל לָא עֲבִיד
לִיה, וְעֲצֵלָא הוּי וְרִזָּא דָּא ז' דְּאִיְהִי פְּשׁוּטָה.

בְּאֲצַבְעָא דְּאַמְצְעִיתָא, הָאִי אֲצַבְעָא קְיִימָא, לְמַעֲבַד עוֹבְדָא הֵהוּא דְּחָשִׁיב.
אִי שְׁרָטוּטָא חָדָא קְיִימָא בְּאַרְפָּא, בִּין שְׁרָטוּטֵי דְּפוּתִיא, הָאִי
חָשִׁב מְחֻשְׁבִין, וְאַסְתַּלְקִין מִנִּיה, וְדַחִיל וְלֵא עֲבִיד, וְהֵהוּא מְחֻשְׁבָּה לָא
אַתְעֲבִיד כְּלָל.

אִי תְּרִין שְׁרָטוּטִין בְּאַרְפָּא, דְּקְיִימִין כַּד אַתְּפִּשֵׁט מְשָׂכָא לְאַחֻרָא. הָאִי לָאו
בִּיה מְחֻשְׁבִין, וְחָשִׁיב מְחֻשְׁבִין לְפּוּם שְׁעֵתָא, וְאַתְעֲבִיד, וְלֵא מְחֻשְׁבָּה
דְּהִרְהוּ בִּיה כְּלָל, אֲלֵא מְחֻשְׁבָּה דְּאִיהוּ בְּבִהִילוֹ וְזְעִירָא, אֲבָל הִרְהוּרָא
וּמְחֻשְׁבָּה לָא.

וְאִי תְּלַת רְשִׁימִין בְּאַרְפָּא. וּבְפוּתִיא תְּרִין אוּ תְּלַת, כַּד אַתְּפִּשֵׁט מְשָׂכָא
לְאַחֻרָא. הָאִי אִיהוּ בַר נֶשׁ דְּאִיהוּ פְּקִיחָא, וְחָשִׁיב מְחֻשְׁבִין, וְכָל אִינוּן
מְחֻשְׁבִין דְּאִינוּן לְסֵטֵר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַתְקִימִין בִּידֵיה, וּמְחֻשְׁבִין
אַחְרַנִּין לָאו הָכִי.

אִי אַרְבַּע אוּ חֲמִשָּׁה בְּאַרְפָּא, בְּאַתְפִּשֵׁטוּ דְּמְשָׂכָא כַּדְקָאמְרִין, (דָּא אִיהוּ) כַּד
שְׂרָאן עַל פּוּתִיא, בְּתְלַת, אוּ בְּאַרְבַּע, אוּ מְתְרִין וְלֵהֲלֵאָה. דָּא בַר נֶשׁ
דְּמְחֻשְׁבִין לְאַבְאָשָׁא, וְאַשְׁתַּבַּח בְּהוּ. וְדִיקְנָה וּגְבִינֵי עֵינָיו סוּמְקִין, מְחֻשְׁבִין

לביש ואשתבח בהו. קצרא דיומין איהו. פקיחא איהו. ואכנע תדיר
למכילן דביש. אצלח. ולסופא דיומין זעירין אסתלק מעלמא.

אסוותא להאי תיובתא. פדין אשתכחו תלת רשימין, או ארבע, ושריין
על תריין. תלת רשימין או ד' בארפא ושריין על תריין בפותיא.
דהא כפום מנהגא דבר נש, הכי מתחלפי שרטוטין, מזמן לזמן. ורזא דא
(ישעיה מ) המוציא במספר צבאם וגו', מרב אונים ואמיץ פח וגו'.

כמה דקודשא בריה הוא אחלף חילין וזמנין בככבי שמא, יומא דא
כה, וילומא אחרא כה. (ודא איהו דאמרין בגלותא דערבית ומחליף את חוקים ומסדר את
הכוכבים כפום חלופא דזמנים כה איהו מסדר כוכבים.) כפום דאדם דלגו כל עובדוי. הכי
אתחזון בהאי רקיעא. והכי אתחזי בהאי משכא דהאי אדם תתאה. דאיהו
רקיעא, עור דחפיא על פלא.

וכלא כפום גוונא דאדם דלגו, דהאי לזמנין קאים בדינא, לזמנין ברחמי,
כההוא גוונא ממש אחזי לבר. לזמנין כהאי גוונא, ולזמנין כהאי
גוונא כגוונא דא לתתא כהאי אדם, כמה דאמרן, לזמנין כהאי גוונא,
ולזמנין כהאי גוונא, ורזא דא את ז' אתפליל ביה את י'.

ורזין אלין באצבען (דף ע"ו ע"א) דימינא, בזעירא וברברבא. וסימן (דברים א)
פקטן בגדול תשמעון. אלין תריין אצבעאן ברזין אלין, והכי אינון
ברזין דאוליפנא מניה דמור, (ולא אינון) ברזי דרב ייסא סבא. מכאן ולהלאה
שרטוטין אחרנין, דאקרון פלהו תולדות, ואינון תולדות אדם, כמה
דכתיב, (בראשית ב) תולדות השמים, והא אתמר, דכלא רזא דא. כגוונא דא
תולדות אדם, בכל אינון דיוקנין דאנפין, ובכל אינון דקאמרן. ובאלין
תולדות דשרטוטי ידן, דאתחזיין ברזין פנימאין, כמה דאתחזי.

זה ספר תולדות אדם, לשרטוטין, סימן זר"ה פס"ץ. רזין לחכימי לבא,
רזהס"ף, חמש אתוון, בחמש תרעין, למנדע חכמה בסוכלתנו.

תרעא קדמאה, ר'. בינא אית שרטוטין דקיקין, ושרטוטין רברבין.
וכלהו מתערבי דא עם דא. שרטוטין רברבין דאית בינא, פד
אינון תריין בארפא, ותריין בפותיא, ואחידו דא כדא, דא איהו ברזא דאת
ה', וברזא דאת ר' ודחי לאת ז', ונטיל אלין תריין אתוון. בפותיא נטיל
ה', בארפא נטיל ר', וסימן דיליה ה"ר.

דא אית ליה בינא שמאלא כהאי גוונא באלין שרטוטין רברבין. אבל
אינון שרטוטין זעירין דנטלא ימינא, לא נטלא שמאלא. דימינא
נטלא, חד שרטוטא דקיק לעילא בארפא, וחד שרטוטא דקיק לתתא,
דאחיד בין אינון תריין שרטוטין רברבין. בפותיא אית חד שרטוטא דקיק,

דְּאֶחִיד לְתַתָּא בְּאִינוּן תְּרִין דְּשָׂרְיָא עֲלֵיהּ. וּבְשָׂמְאֵלָא לָאוּ הָכִי, וְרִזָּא דִּילֵיהּ אִיהוּ בִּימִינָא, וְלָאוּ בְּשָׂמְאֵלָא.

הָאִי אִיהוּ בַר נָשׁ, דְּלִזְמִינֵן תְּאִיב בְּבֵיתָא, וְלִזְמִינֵן בְּאַרְחָא, דָּא לָא שְׂכִיחַ לְבֵיהּ בְּהָאִי וּבְהָאִי. כַּד אִיהוּ בְּבֵיתָא תְּאִיב בְּאַרְחָא, וְכַד אִיהוּ בְּאַרְחָא, תְּאִיב בְּבֵיתָא. אַעְלָח תְּדִיר בְּאַרְחָא, וְלִזְמִינֵן בְּבֵיתָא. דָּא אַעְלָח בְּאִוְרִייתָא, וּבְרִזֵּי דְאִוְרִייתָא אִי אֲשַׁתְּדַל בְּהוּ. הָאִי חָמִי בְּשָׂנְאוֹי, תּוֹעֲלָתָא לְסִגְיָאִין בֵּיהּ. עַצְלָא אִיהוּ בְּמִלֵּי דְעֵלְמָא. אִי אַתְעַר, אַתְעַרוּן לְאוּטְבָא לֵיהּ מְלַעֲיָלָא. זְכִי בְּמִלוֹי. דָּא אִיהוּ חֲמִידָא וּמְפִזָּר מְמוּנָא. טַב עֵינָא אִיהוּ. צְלוּתֵיהּ אֲשַׁתְּמַע. נְחִית וְסִלִּיק בְּמְמוּנָא.

דָּא אִיהוּ דְּלִזְמִינֵן מִתְּבַר לְבֵיהּ לְגַבִּייהּ מְאָרִייהּ. וּכְדִין אֲשַׁתְּכַחוּ תְּלַת שְׂרֻטוּטִין זְעִירִין, דְּמַעְבְּרִין בְּהֵהוּא שְׂרֻטוּטָא דְקִיק, דְּאִתּוּסָף עַל אִינוּן תְּרִין דְּפוּתִיָא, וְרִזָּא דָּא ה' דְּמִתְחַבְּרָא עִם ר'. דָּא אֲרַחָא, דָּא בֵּיתָא. דָּא חֲדוּהּ, דָּא עַצִּיבוּ, דָּא תּוֹעֲלָתָא, דָּא עַצְלָא, דָּא טַב עֵינָא, דָּא חֲמִידָא, וּמְפִזָּר מְמוּנָא. דָּא מִתְּבַר לְבֵיהּ, וְתַב לְמְאָרִייהּ.

תְּרַעָא תְּנִינָא, ז'. בִּימִינָא, בְּקִסְטִירוּ דְקוּלְטָא, רְשִׁימִין שְׂכִיחִי, כַּד אֲשַׁתְּכַחוּ תְּלַת שְׂרֻטוּטִין רַבְּרִבִּין בְּפוּתִיָא, וְתִרִין רַבְּרִבִּין בְּאַרְכָּא, וְחַד מְאִינוּן דְּאַרְכָּא, אֶחִיד בְּאִינוּן תְּרִין דְּפוּתִיָא, וְחַד אַחְרָא לָא אֶחִיד בְּהוּ. הָאִי אִית פְּסָלוּ בְּזַרְעֵיהּ, מְסַטְרָא דְאַבוּי, אוּ מְסַטְרָא דְאִמִּיהּ.

וּכְדִין מִשְׁתַּפְּחִי לְתַתָּא מְאִינוּן תְּלַת שְׂרֻטוּטִין דְּפוּתִיָא, תְּרִין שְׂרֻטוּטִין דְּקִיקִין, דְּאֶחִידֵן בְּהוּ לְתַתָּא. הָאִי אִיהוּ בַר נָשׁ, מִתְּקַן עוּבְדוּי, קָמִי כְּנֵי נָשָׁא, וְלְבֵיהּ לָא קְשׁוּט. וְלִזְמִנָּא דְסִיב, אַהֲדַר לְאַתְתַּקְנָא. כְּדִין אֲשַׁתְּכַחוּ אִינוּן תְּרִין שְׂרֻטוּטִין בְּאַרְכָּא, אֶחִידֵן בְּאִינוּן דְּפוּתִיָא, דָּא עִם דָּא. וְתִרִין אַחְרָנִין עִמְהוֹן בְּאַמְצְעִיתָא, דְּקִיקִין, וְדָא בְּאַרְכָּא. וְתַלַּת דְּקִיקִין בְּפוּתִיָא, וְרִזָּא דָּא ז' דְּמִתְחַבְּרָא כְּאֵת ר'.

וְכַד אִיהוּ סִיב וְתַב כְּדָקְאֲמֵרוּן, אַתְתַּקֵּן אִיהוּ בְּרִזָּא דְאֵת ר', וְאַתְחַבְּרָא פְּאֵת ז'. לְבֵיתָא כַּד הָאִי אַתְתַּקֵּן, אִיהוּ תְּדִיר בְּלַחֲשֵׁיו, וְכַל עוּבְדוּי בְּלַחֲשֵׁיו. אַבְּל לָאוּ אִיהוּ בְּקִיּוּמָא כְּדָקָא חֲזִי כְּגִין דְּהֵהוּא פְּסָלוּ, עַד לָא אֲתִיָּאֲשָׁא בֵּיהּ. (מְכָאן אוּלִּיפָנָא מְאֵן דְּפְסִיל וְרַעִיָּה עַד תְּלַת דְּרִין לָא אֲתִיָּאֲשָׁא הֵהוּא פְּסִילוּ (דף ע"ו ע"ב) מְלַכְשִׁקְשָׁא. כְּגִין כְּדִין תְּנִינֵן וְוִי לֵיהּ לְהֵהוּא כַּד נֶשׁ דְּפְסִיל וְרַעִיָּה וְלֵא חֲוִישׁ לִיקְרָא דְמְאָרִייהּ. פְּסִיל וְרַעִיָּה וְדָא).

וְלְבֵיתָא דְּאַתִּיָּאֲשָׁא. הֵהוּא פְּסִילוּ, כְּדִין אֲשַׁתְּכַחוּ שְׂרֻטוּטִין בִּידָא יְמִינָא, אַרְבַּע וְחֲמִשׁ. אַרְבַּע בְּאַרְכָּא, חֲמִשׁ בְּפוּתִיָא. וְרִזָּא דָּא ז', וְאַתְחַבְּרָא בְּאֵת ה'. הָאִי לִזְמִינֵן אַעְלָח, לִזְמִינֵן לָא אַעְלָח. אַעְלָח בְּאִוְרִייתָא, וְלְסוּף יוּמוֹי, אַעְלָח אֲפִילוּ בְּמְמוּנָא.

תִּרְעָא תְּלִיתָא, ה'. בַּימִנָא, כַּד אֲשַׁתְּכַחוּ חֲמֵשׁ שְׁרֻטוּטִין בְּפּוֹתֵינָא, וְתִלְתַּת בְּאַרְכָּא, וְאֲשַׁתְּכַח הֵהוּא שְׁרֻטוּטָא דְאֲמַצְעֵיתָא מְאִינוּן תְּלַת, דָּא אִיהוּ בְּרָזָא דָּאֵת ה', וְאִסְתְּמִיךְ בְּאוֹת ס'.

בְּזַמְנָא דְאֲשַׁתְּכַח הֵהוּא שְׁרֻטוּטָא דְאֲמַצְעֵיתָא, דְּעָאֵל וְאָחִיד גּוּ אִינוּן חֲמֵשׁ שְׁרֻטוּטִין דְּפּוֹתֵינָא, דָּא אִיהוּ בַר נֶשׁ עֲצִיב וְרִגְזִי גּוּ בֵּיתִיה, וּבְגוּ בְּנֵי נֶשׂא לָאו הָכִי. קִמְצָן אִיהוּ בְּבֵיתִיה, וְרִגְזִי וְכַפִּין, וְלִזְמַנִּין לָא. לְבַר מִבֵּיתִיה לָאו הָכִי. אֲצֻלַח בְּעוֹבְדֵי עֲלָמָא. כַּד אֲשַׁתְּדַל בְּאוּרֵייתָא אִסְתְּפִיל זְעִיר וְאִתְהַדַר בַּהּ. מְהִימְנָא אִיהוּ, אֲבָל לָאו כָּל זְמַנָּא. וְהֵהוּא זְמַנָּא דְלָאו מְהִימְנָא, אַחְזִי גְוֹן קְשׁוּט, וְלֹא קְשׁוּט בְּשְׁלִימוּ. בְּדִינָא יִצְלַח. מְהִימְנָא אִיהוּ בְּרִזִין דְּאוּרֵייתָא, דָּא אִיהוּ בְּרָזָא דָּאֵת ה', וְאִתְחַבַּר בְּאֵת ס'. וְאִי אַרְבַּע שְׁרֻטוּטִין בְּפּוֹתֵינָא, וְחֲמֵשׁ בְּאַרְכָּא, תְּרִין מְאִינוּן דְּאַרְכָּא, עָאֵלִין גּוּ אִינוּן אַרְבַּע, דָּא אִיהוּ בַר נֶשׁ חֲדֵי בְּבֵיתִיה, וְאִתְחַזִּי עֲצִיב לְפָא לְבַר, וְלָאו הָכִי דְכִיּוֹן דְּמִלְּלֵ עִם בְּנֵי נֶשׂא, אַחְזִי חֲדוּ וְאִתְכַּוֵּן בְּמִלּוּי.

תְּלַת שְׁרֻטוּטִין זְעִירִין עָאֵלִין גּוּ אִינוּן דְּאַרְכָּא, דָּא אִית לִיה חַד רְשִׁימוּ אוּכְם בְּגוּפִיה, וְתִלְתַּת שְׁעָרִין תְּלִיין בְּהֵהוּא רְשִׁימוּ, וְהֵהוּא רְשִׁימוּ אִיהוּ כְּעַגּוּלָא, וְחַד תְּבִירָא (תְּבִירָא) בְּרִישִׁיה. וְלֵהֲאִי רְשִׁימָא, קָרָאן לִיה חַפְיָמִי לְפָא, דְּיַדְעִין רִזִין אֵלִין, רִישׁ נֶשְׂרָא. רְשִׁימוּ דָּא, אִתְחַזִּי לְזַמְנִין, בֵּין כַּתְפוּי. וְלִזְמַנִּין, בְּדְרוּעָא יְמִינָא. וְלִזְמַנִּין, עַל יְדָא יְמִינָא בְּאַצְבָּעוּי. וְאִי רְשִׁימָא דָּא רִישׁ נֶשְׂרָא, אִיהוּ בְּאַרְח מִיֶּשֶׁר בְּתִיקוֹנוּי, יִסְתַּלַּק לְעוֹתְרָא וְלִיקְרָא. וְאִי הֵהוּא רִישׁ נֶשְׂרָא אִתְהַפֵּךְ לְאַחֹרָא, יִזְכָּה לְבַנִּין לְזַמְנִין. אֲבָל כַּד אִיהוּ סִיב, יִזְכָּה לְעוֹתְרָא יְתִיר, וְלִיקְר סְגִיָא, יְתִיר מְעוּלְמוּי, וְיִצְלַח בְּאוּרֵייתָא, אִי אֲשַׁתְּדַל בַּהּ.

רִישׁ נֶשְׂרָא דָּא, אִתְחַזִּי לְזַמְנִין אוּכְמָא, וְלִזְמַנִּין גְוֹן דְּלֹא סוּמְקָא זְעִיר, דְּלֹא אֲצַטְבַּע כָּל כַּף. לְזַמְנִין בְּשְׁעָרִין לְזַמְנִין שְׁעִיע, וְכֹלְא חַד סִימְנָא אִיהוּ, וּבְחַד דִּינָא אִתְדָן.

וְאִי הֵהוּא גְוֹן סוּמְקָא אֲצַטְבַּע יְתִיר, וְקָאִים בְּגוּוּגִיָה, זְמַן זְעִיר הוּא דְאֲצַטְבַּע, בְּגִין דְּאֵלִין גְוּוּגִין, לְזַמְנִין קִימִין נְהִירִין, וְלִזְמַנִּין חֲשׁוּכִין. וְאִי אֲצַטְבַּע הֵהוּא סוּמְקָא וְנְהִיר, כְּדִין אִית בִּידָא שְׁמָאֵלָא, תְּלַת שְׁרֻטוּטִין בְּאַרְכָּא, וְתִלְתַּת בְּפּוֹתֵינָא, וְחַד דְּקִיק עַל אִינוּן דְּפּוֹתֵינָא, וְחַד דְּקִיק עַל אִינוּן דְּאַרְכָּא. וּבִידָא יְמִינָא אִתּוּסָף חַד בְּפּוֹתֵינָא בְּלַחֹדוּי. הֵאִי בַר נֶשׁ שְׁכִיב בְּנִדְהָ, וְלֹא תַב מִינְהָ לְמֵאֲרִיָה.

וְכַד תַּב בְּתִיּוּבְתָא, אֲשַׁתְּאֲרוּ אִינוּן שְׁרֻטוּטִין בִּידָא שְׁמָאֵלָא, וְהֵהוּא דְאִתּוּסָף בִּימִינָא, אִתְעָדִי מְנִיָה, וְאִתְעָדִי הֵהוּא סוּמְקָא, דְּלֹא אִתְחַזִּי

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' סב הישר) והנה ישארו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשְׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהֵא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֵה אֱלֹיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהֵא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֵה אֱלֵיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לימוד ספר הזוהר נשגב מאוד לטהר ולקדש הנפש, ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא... בלימוד זוהר הקדוש אפילו באין מבין כלל, חשוב ומקובל ומרוצה לפני ה' וכו'. (פלא יעץ אותך, זוהר)
וכן נתן מרן האר"י תיקון לבעל תשובה שיאמר חמשה דפין זוהר או תיקונים בכל יום (מורה באצבע להחיד"א אות מ')

אין אדם יכול לבוא אל קצת השגת גדולתו ורוממותו ית"ש מכל למודיננו כמו מלימודי חכמת הקבלה, ביחוד מלימוד ספר הזוהר הקדוש והתיקונים, חכמת אדם תאיר פניו מריבוי העולמות העליונים הקדושים לאין קץ וסוף ותכלית. (יסוד ושורש העבודה, שערי השישי, שער הניצוץ)

הנני רושם לך תלמידי המובהק הרב הגאון הקדוש מ' יעקב יוסף הכהן ג"י בקצרה על נייר קטן בכיון בכדי שתשא אותו בכל עת. קבלתי ממורי ורבי וכו' [הבעש"ט], תיקונים ילמד בכל השנה בכל יום. (כתר שם טוב)

מכתב מורנו הבעש"ט: לכבוד... בכל לילה קודם השינה ממש תלמוד מאמר אחד מתיקוני הזוהר הקדוש ואז תישן בטח ובל תירא בעזה"ת, והשי"ת יטע בלבנו אהבתו ויראתו דוקא אמון כ"ר. מנאי מורו ישראל כמוהר"ר אליעזר בעל שם ממועזבון.

[כתר שם טוב]